

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta maria de cegnies. Cap[itulum]. cxliij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Arallū giruozū fuit: cū quo in v̄ginitate pseue
rauit. Quo mortuo coacta p̄ patre ceford regē
maritū accepit: r̄ hūc ad tantā pudicitā incita
uit: vt. xij. annis secū in cōiugio manēs; illiba
ra custodiret. A quo tādē patre defuncto obre
nuir: vt absoluta a cōiugio monasteriū ingre
deret. Sicq; i cenobi ovginū v̄b̄s coludī sub
obediētia elbe abbatisse amice regis a sacō p̄l
frido ep̄o sacū velamē accepit: r̄ ibidē anno in
regro deo seruēs māfir: deide. p̄pter sc̄itatis
ei? famā electa est abbatissa in regione elgo in
p̄vincia or̄sallū angloz: q̄ est insula paludib?
circūdata: vbi mira sc̄itrate p̄pollēs mōasteriū
sibi cōmissuz strenue gubernabat. S; post ānos
vij. grauiss. mo percussa morbo ad extrema de
uentēs: q̄cut in pace feliciter. fr. kal. iulij. Lui
foroz: ipsius serb: uch successit i regimine abba
tie. ¶ Post annos x̄o. vi. cū corp? sc̄e v̄ginis in
loculo ligneo subterraneo faceret: r̄ multis h̄tu
rib? r̄ signis clareret: ipm̄q; foroz: ipsius abba
tissa in tumulo marmoreo leuare decreuisset:
m̄sit nūcios cū nauī ad aliā insulā p̄ marmoz
bus appoztādīs: q̄ in ip̄o loco arcā ad mensurā
corp̄is ei? diuinit? excisaz: r̄ vbi caput facere de
buisset: aliquātulū cōcauā iuenerūt: quā ad mo
nasteriū deferētes corp? in ip̄a eq̄ sibi: vt dictū
est cōueniēte collocarūt: qd̄ oino icorruptū mi
roq; fragrans odore reptū est. Vult? etiā qd̄ ei
in vitima ei? egritudine p̄ apostematis ic̄siōe fa
ctū fuerat: cū q̄ adhuc apro decesserat: solidatū
iuenerūt ossa signū ic̄siōis pulssima cicatri
ce. Et cū sc̄itū corp? in nouo sepulchro recode
ret: audita est vox ex ip̄o cadauere dicens. Sit
gl̄ia noi dñi. Lactu h̄o tā ipsius corp̄is q̄ p̄io
ris loculū ac vestiū suarū multi egrī a diuersis
languozibus sanati sunt.

De sancta maria de cegnies Cap. cxxij.

Maria de cegnies cui

vitā scribit iacob? de vitriaco orta
villa niuella ep̄ar? leodij mediocri
bus parētib? diuitib? artamē: oia p̄
sp̄i amore ab ānis puerilib? cōrēpsit: r̄ deo hūi
re sollicitē curauit. Que ānoz. xij. cuidā iohāni
l̄ inuita a parētib? in piugū tradita est: r̄ secū
cōhabitās tā asp̄ima p̄nia se macerauit: q̄ sue
sc̄itatis exēplo virū: vt optabar ad castitātē in
durt: r̄ ad villā q̄ d̄z villēborh̄ ip̄a vna secū se
pius adibat: ibiq; ābo cōiuges leprosis ministe
riū exhibebāt. Tādē v̄ri instātib? p̄cib? obten
ta licētia: x̄po seruētū? hūire cepit: r̄ ad suozū
nocres insomnes in orone ducere: seiunijs r̄ di
sc̄iplinis carnē affligere: r̄ vltib? induta incede
re: ac eccl̄ias frequētare. Lū aut̄ i die pasceue
a sacerdote moneret: vt lachrymarū inundātiā
aliquātulū cōhiberet: orauit maria p̄ ps̄bytero:
qui eodē die celebrās tāto lachrymarū ibre p̄
fundit: vt etiā altaris pallia irrigaret. ¶ P̄nia
h̄o ipsius admirabilis extitit: adeo vt continuo

trētēto ab exaltatiōe sancte crucis vsq; ad pas
scha in pane r̄ aqua quortidie ieiunaret: r̄ inde
nil attenuata: nec etiā ex hoc opera manū in
termittēret. Lui sepius angeli apparebant: eā
q; diuinis colloquijs refouebant: p̄cipue tamē
eius angelus ad sui custodiā dat? ei quasi quos
tidie assistebar: cui dei ancilla: vt suo abbatī in
oibus obediens erat. Aliqñ etiā a iohāne euā
gelista exstēs in mēsa celestibus lapidus refe
cta est. Aliqñ. xxxv. diebus sine v̄llo cibo in silē
tio p̄durauit. ¶ Reuelationib? aut̄ celestibus cre
bro consolabaf. ¶ Per annos singulos ecclesi
am genitricis dei de cegnies visitabat: r̄ sine vl
la esca vadens r̄ rediens triduanū iter agebat.
Angelis duo ip̄am a dextris r̄ a sinistris in ip̄a
via continue dir̄gebant: eāq; ab omni periculo
calore r̄ pluuia pregebant. Plerūq; em̄ imbre
cadente vestibus oino siccis incedebar. ¶ Des
mones aut̄ suis orationib? mira virtute compe
scuit. Quoscunq; etiā p̄tunciq; male dispositos
se visitantes suis sermonib? ad penitentiā
puocauit. Quacūq; tribulatione depressos ad
summā paciētā iduxit. Frequēter puer selus
dum sacra leuaret hostia in manibus sacerdos
tis ei apparuit. Plerūq; glorioza virgo eidē se
reuelauit. Plerūq; r̄ ei deuor? iohānes euāge
lista eidē assistit qui aliqñ in specie aquile alis
collum cōplexans rostrū in pectore figens in
undantia lachrymarū ipsam repente repleuit.
¶ Deniq; frequentia hominū ad se cōcurrētū
fugiens ex n̄uella discessit. Et reuelatione dis
uina locum sancti nicolai de cegnies sibi visum
ad quietē elegit: vbi sanct? cōfessor: loci patro
nus sibi apparuit: ip̄amq; noctu clausis ianuis
in ecclesiā intromisit. Ibi quoq; sanctitate re
pleta r̄ virtutū op̄ibus insigniter glorioza vsq;
ad finē vite permanit. Obitum aut̄ suū per. vi.
annos ante p̄sciuit r̄ aliquib? p̄dixit: d̄seb?
liij. ante sui exitū cōmunionē sacra sola refecta
sine alio cibo perdurauit. In cui? vitima r̄ lon
ga egritudine consueram semper vitā r̄ absti
nentiā seruauit: r̄ nunq; a soleypote filia luctis
oculos aduertit: multas quoq; in ip̄a infirmī
tate reuelationes diuinas habuit: ex quibus al
qua reuelauit. Lui languētī angeli assistebat: r̄
eā diuinis allocutionibus cōfortabāt. Sed dñ
extremā v̄nctionē reciperet: x̄ps cum apostolis
eidē aduenit r̄ crucē ad pedes ei? affixit. Pe
trus quoq; clauēs celestis regni eidē referan
dī visibiliter ostendit. Quā cū ad extrema ten
dentē tolosanus ep̄s visitasset: vidit illā in acra
a dei genitricē leuari r̄ ab angelis obuiatibus
comitari. Sicq; sanctitate consumata x̄po dño
ei in v̄ltimis apparente eiusq; sp̄is affluente
die dñico in vigilia iohannis baptiste hoza dies
fr. obdormiuit in pace. Anno gratie. D. ccc. xij.
fr. kal. iulij. Sepultaq; iacet cegnies in eccle
sia sancti nicolai miraculis flagrans.

De sancto iohāne presbytero. Cap. cxxliij.